

Sygnatura akt III RC 79/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 grudnia 2019 roku

Sąd Rejonowy w Kole III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Agnieszka Skiera - Bilaska

Protokolant: staż. Patrycja Tomasik

po rozpoznaniu

na rozprawie w dniu 2 grudnia 2019 roku w K.

sprawy z powództwa M. Ż. (1)

przeciwko małoletnim dzieciom J. i M. rodzeństwu Ż. zastępowanym przez matkę A. Ż.

o obniżenie alimentów

I. Oddala powództwo.

II. Zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 1817,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia

Agnieszka Skiera - Bilaska

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 16 kwietnia 2019 r. powód M. Ż. (1) wniósł o zmianę orzeczenia z dnia 13 lutego 2015 r. Sądu Okręgowego w Koninie, sygn. akt I C 1169/14 – w pkt 3, tj. w zakresie obowiązku alimentacyjnego, w ten sposób, że w miejsce dotychczasowych alimentów wniósł o zasądzenie alimentów w kwocie 700 zł miesięcznie na rzecz J. Ż. oraz 400 zł miesięcznie na rzecz M. Ż. (2), płatnych do rąk ich matki A. Ż. – na zasadach określonych w ww. wyroku Sądu Okręgowego w Koninie.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że wyrokiem z dnia 13 lutego 2015 r. Sąd Okręgowy w Koninie rozwiązał związek małżeński M. Ż. (1) z A. Ż.. W wyroku tym Sąd zasądził od powoda alimenty w kwocie 1.300 zł miesięcznie na rzecz syna J. Ż. oraz 700 zł na rzecz córki M. Ż. (2), płatnych do 20 każdego miesiąca do rąk matki pozwanych. Nadto M. Ż. (1) podniósł, że wyraził zgodę na ww. alimenty, albowiem pozwalała mu na to jego sytuacja finansowa, która od sierpnia 2017 r. diametralnie się zmieniła. W dalszym ciągu powód pracuje za granicą, lecz obecnie jego zarobki zmniejszyły się o połowę i wobec tego nie jest w stanie łożyć na utrzymanie dzieci w dotychczasowych kwotach. Jak wskazał powód, obecnie jego zarobki są zmienne, stawka godzinowa ustalona w umowie wynosi 12,74 euro brutto, zaś całość wynagrodzenia uzależniona jest od ilości przepracowanych godzin. Poza tym powód wspomniał, że nie uchyła się od swoich obowiązków względem dzieci, lecz z uwagi na problemy zdrowotne nie jest w stanie dalej łożyć na utrzymanie dzieci w dotychczasowej wysokości.

W odpowiedzi na pozew z dnia 21 maja 2019 r. małoletni pozwani J. Ż. i M. Ż. (2) reprezentowani przez matkę A. Ż. wnieśli o oddalenie powództwa w całości.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew wskazano, że powód całkowicie pominął okoliczność, iż osiem miesięcy po wydaniu wyroku w sprawie o rozwód przez Sąd Okręgowy w Koninie i orzeczeniu o wysokości alimentów na rzecz małoletnich dzieci, wystąpił on z pozwem o obniżenie tych alimentów w sprawie o sygn. akt III RC 278/15 Sądu Rejonowego w Kole, w której doszło do zawarcia ugody. Niezależnie od tego małoletni pozwani wskazali, że w chwili zawarcia tej ugody miesięczne koszty ich utrzymania były niższe, aniżeli obecnie. Podali, iż łączne miesięczne koszty utrzymania każdego z nich wynoszą odpowiednio 1.590 zł w przypadku J. Ż. oraz 1.365 zł w przypadku M. Ż. (2). Podnieśli również, że powód nie wykazał, aby jego sytuacja materialna i zarobkowa uległy pogorszeniu od momentu zawarcia ww. ugody. Nadto zdaniem małoletnich pozwanych, M. Ż. (1) osiąga wyższe dochody, zaś jego miesięczne koszty utrzymania nie zwiększyły się od czasu ustalenia na nich obowiązku alimentacyjnego w łącznej wysokości po 1.600 zł miesięcznie.

Stanowiska stron w toku postępowania nie uległy zmianie.

Sąd ustalił, co następuje:

Przed Sądem Rejonowym w Kole w sprawie o sygn. akt III RC 278/15 z powództwa M. Ż. (1) przeciwko małoletnim J. i M. rodzeństwu Ż. zastępowanym przez matkę A. Ż. o obniżenie alimentów, w dniu 15 lutego 2016 r. doszło do zawarcia ugody mocą, której powód M. Ż. (1) i matka małoletnich pozwanych A. Ż. ustalili, że od dnia 1 lutego 2016 r. alimenty na rzecz małoletnich dzieci J. i M. rodzeństwa Ż. ulegają obniżeniu: na rzecz małoletniego J. Ż. do kwoty po 1.000 zł miesięcznie oraz na rzecz małoletniej M. Ż. (2) do kwoty po 600 zł miesięcznie, płatne do dnia 20 – go każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami od dnia zwłoki w terminie płatności i to w miejsce alimentów ustalonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Koninie z dnia 13 lutego 2015 r., w sprawie o sygn. akt I C 1169/14.

Dowód: protokół rozprawy, treść ugody, postanowienie (k.135-136 akt III RC 278/15); odpis protokołu rozprawy, treść ugody, odpis postanowienia (k.71-72)

W momencie zawarcia ugody w sprawie III RC 278/15 powód M. Ż. (1) zatrudniony był w firmie (...) na terytorium Belgii w oparciu o umowę o pracę zawartą na czas określony od dnia 25 listopada 2015 r. do dnia 25 lutego 2016 r. Tygodniowy czas pracy powoda wynosił 38 godzin, zaś wynagrodzenie brutto ustalone było na kwotę 14,05 euro za godzinę. Za okres od dnia 1 grudnia 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. otrzymał średnio wynagrodzenie w wysokości 2.202,01 euro brutto, tj. 1.488,28 euro netto.

Wcześniej powód pracował w firmie (...) z siedzibą w Luksemburgu na umowę o pracę na czas nieokreślony w wymiarze 40 godzin tygodniowo od 12 maja 2014 r. za wynagrodzeniem 11,10 euro brutto za godzinę i wynagrodzenie to podlegało indeksacji wg wskaźnika wynoszącego 775,17.

M. Ż. (1) płacił wówczas czynsz za mieszkanie w kwocie 660 euro. Pozostawał w związku nieformalnym z M. K..

Dowód: umowa o pracę z dnia 20 sierpnia 2015 r. wraz z tłumaczeniem (k.20-23 akt III RC 278/15); umowa o pracę z dnia 24 listopada 2015 r. wraz z tłumaczeniem (k.77-80 akt III RC 278/15); kwit wynagrodzenia z dnia 4 stycznia 2016 r. wraz z tłumaczeniem (k.81-83 akt III RC 278/15); pokwitowanie otrzymania czynszu wraz z tłumaczeniem (k.84-85 akt III RC 278/15); wyniki badań powoda (k.86-89 akt III RC 278/15); kserokopie paragonów fiskalnych (k.90-91 oraz k.93-94 akt III RC 278/15); wynik badania echokardiograficznego (k.92 akt III RC 278/15); umowa o pracę z dnia 12 maja 2014 r. wraz z tłumaczeniem (k.97-105 akt III RC 278/15); kserokopie paragonów (k.5-17 akt III RC 278/15); informacja o terminie wymagalności płatności wraz z tłumaczeniem (k.18-19 akt III RC 278/15);

Powód przyjeżdżał do Polski z częstotliwością co 5-6 tygodni, nie zabierał dzieci do siebie na wakacje czy święta.

Okoliczność bezsporna

Małoletni pozwany J. Ż. cierpiał na nawracające obturacyjne zapalenie oskrzeli, które spowodowało astmę oskrzelową. Nadto miał przewlekły alergiczny nieżyt nosa. Występowała u niego alergia pokarmowa.

Natomiast małoletnia pozwana M. Ż. (2) miała powiększony gruczoł piersiowy, co wymagało diagnostyki. Zapadała też na infekcje dróg oddechowych.

Koszty utrzymania małoletniego syna stanowiły kwotę 1110 zł miesięcznie, a koszty utrzymania małoletniej córki kwotę 930 zł miesięcznie.

Dowód: zaświadczenia lekarskie z dnia 18 stycznia 2016 r. wraz z dokumentacjami medycznymi (k.119-132 akt III RC 278/15); karta zdrowia dziecka, zaświadczenia lekarskie (k.119-132); faktury, polecenia przelewów, zakupu opału, recepty (k.51-65 akt III RC 278/15)

Matka małoletnich pozwanych A. Ż. była zarejestrowana w Powiatowym Urzędzie Pracy w K. jako bezrobotna i nie posiadała prawa do zasiłku.

Dowód: zaświadczenie z dnia 16 grudnia 2015 r. (k.50 akt III RC 278/15);

Powód obecnie wykonuje pracę w tej samej firmie, w której pracował w 2016 r., lecz zmienił się pracodawca. Jest to (...) Company (...), z którym powód ma zawartą umowę na czas nieokreślony od 21 sierpnia 2016 r. Tygodniowy czas pracy powoda wynosi 38 godzin, z tym że stawka za godzinę to 12,74 euro. Powód otrzymuje wynagrodzenie w dwóch częściach, wypłatę i zaliczkę do wypłaty. Nie wykonuje on pracy w godzinach nadliczbowych.

W 2018 roku powód osiągnął dochód w łącznej kwocie 18.693,66 Euro netto, tj. miesięcznie 1.557,80 euro netto. W okresie od stycznia 2019 r. do 31 lipca 2019 r. powód otrzymywał wynagrodzenie w różnych wysokościach wysokości od 888,34 do 1.810,71 euro netto.

Za mieszkanie M. Ż. (1) płaci 320 euro miesięcznie, natomiast za prąd i gaz 65 euro miesięcznie. Opłata za wodę wynosi 35 euro miesięcznie. Natomiast opłata za Internet i telewizję wynosi 30 euro miesięcznie. W dalszym ciągu powód jest w związku nieformalnym z M. K., z którą prowadzi wspólne gospodarstwo domowe i która przekazuje powodowi połowę kwot na rachunki i na utrzymanie. Na wyżywienie przeznaczają łącznie kwotę 500 euro miesięcznie. Partnerka powoda pracuje w tej samej firmie co powód i osiąga wynagrodzenie na podobnym poziomie. Z kolei na zakup odzieży powód przeznacza kwotę 100 euro miesięcznie, na środki higieny i czystości - 50 euro miesięcznie. Powód posiada 2 letni samochód. Koszt przyjazdu do Polski wynosi 300 zł.

Dowód: zeznania powoda M. Ż. (1) (e-protokół (...):03:22 – 00:49:13, k.358-358v); umowa o pracę na czas nieokreślony wraz z tłumaczeniem (k.11-16); potwierdzenia przelewu wynagrodzenia (k.17- 46,406-423); zeznanie podatkowe za 2018 rok (k.286-293); zestawienie rachunku powoda, na który wpływa wynagrodzenie (k.294-354); historia rachunku powoda w Polsce (k.364-404).

Aktualnie małoletni pozwany ma 11 lat i uczęszcza do klasy VI-ej szkoły podstawowej. Koszty jego wyżywienia wynoszą 700 zł miesięcznie. Dodatkowo J. Ż. korzysta z obiadów na szkolnej stołówce, za które jego matka płaci około 100 zł miesięcznie. Z kolei na odzież i obuwie dla syna przeznacza 100 zł miesięcznie. J. cierpi na alergię wziewną na kurz, roztocza i sierść. Nie bierze na stałe leków. Jednakże są mu potrzebne w przypadku ataku. Leki wziewne kosztują 3 zł (20 dawek) i małoletni musi je przyjąć dwa razy dziennie. W razie ataku małoletni pozwany przyjmuje też tabletki. Występuje u niego trądzik młodzieńczy. Na leki wydatkuje miesięcznie 30 zł, na wizyty lekarskie 25 zł miesięcznie. Koszt fryzjera dla J. wynosi 20 zł miesięcznie. Na rozrywki potrzebna jest kwota 30 zł miesięcznie, na zabawki 50 zł miesięcznie, zaś 20 zł miesięcznie pochłaniają wydatki szkolne, tj. ubezpieczenie, składki klasowe. Wydatki na pomoce szkolne wynoszą 55 zł miesięcznie. Koszt wycieczek szkolnych w przeliczeniu na miesiąc wynosi 60 zł, zaś wakacji 150 zł. Natomiast środki czystości i kosmetyki dla małoletniego kosztują 60 zł. Matka małoletniego poniosła również koszt zakupu podręczników dla niego do języka niemieckiego i religii w kwocie około 100 zł. Zakupiła też dla niego obuwie zmienne na zajęcia w-f za kwotę około 100 zł. Dodatkowo A. Ż. na zakup wyprawki dla syna otrzymała 300+ z programu rządowego.

Z kolei małoletnia pozwana obecnie ma niespełna 6 lat i uczęszcza do zerówki. Miesięcznie na jej wyżywienie potrzebna jest kwota 500 zł, która obejmuje również opłatę za obiady i śniadania w zerówce. Koszt zakupu odzieży dla M. wynosi około 100 zł miesięcznie. Na zakup książek dla niej matka przeznaczyła ponad 110 zł, natomiast na zakup pomocy naukowych około 60 zł. Koszt środków czystości i kosmetyków dla małoletniej wynosi 70 zł miesięcznie. Matka zakupuje dla niej emolienty do mycia z uwagi na to, że ma wrażliwą skórę. Z uwagi na to, że M. często zapada na przeziębienie musi przyjmować leki oraz witaminy, których koszt wynosi 35 zł miesięcznie. W związku z posiadaną wadą wzroku korzysta z wizyt prywatnych u okulisty z częstotliwością 2-3 razy w roku, przy czym koszt wizyty wynosi 120 zł (średnio 30 zł miesięcznie). W 2018 r. matka małoletniej zakupiła dla niej okulary za kwotę 500 zł, przy czym w przeliczeniu na miesiąc koszt tych okularów wynosi każdorazowo 30 zł. Koszt rozrywki dla małoletniej to kwota 20 zł miesięcznie. Zabawki dla niej kosztują 45 zł miesięcznie. Natomiast 60 zł miesięcznie wynoszą opłaty wiążące się z uczęszczaniem przez M. do zerówki. Wydatki na wycieczki szkolne wynoszą 15 zł miesięcznie, a na wakacje 150 zł w przeliczeniu na miesiąc.

Rodzeństwo J. i M. Ż. (2) zamieszkują wraz z matką w domu jednorodzinnym i to ją obciążają koszty jego utrzymania. Za podatek płaci 26 zł miesięcznie. Opłata za energię wynosi 100 zł miesięcznie, a za wodę 50 zł miesięcznie. Na zakup gazu matka małoletnich przeznacza 26 zł. Ponosi opłaty za odpady komunalne w kwocie 27 zł. Z kolei kwotę 290 zł wydatkuje na zakup opału do pieca miałowego. Za Internet płaci 58 zł miesięcznie. Natomiast kwota 66 zł miesięcznie potrzebna jest na utrzymanie domu, ogrodu, środki czystości i koszenie trawy.

Małoletni pozwani mają kontakt z ojcem ze średnią częstotliwością co 2 miesiące. W ciągu roku szkolnego spędzają z nim weekend. Zaś podczas wakacji, gdy ojciec przyjeżdża na dłużej do Polski, to wówczas małoletni są dłużej u niego, przy czym w 2019 r. byli z ojcem początkowo dwa tygodnie, a następnie tydzień. Małoletni jeżdżą do ojca z odzieżą zmienną. Zdarza się, że ojciec zabiera małoletnich do U.. Dochodzi też do sytuacji, że będąc na kontaktach u ojca, małoletni spędzają czas z dziadkami, albowiem ojciec ma coś do załatwienia. J. i M. nie otrzymują od ojca prezentów z okazji świąt ani na Dzień Dziecka. Dostają prezenty na urodziny albo imieniny. Przyjeżdżając do kraju, ojciec daje synowi 2-3 koszulki, natomiast córce rzadko coś przekazuje. M. Ż. (1) nie wykazuje zainteresowania sytuacją szkolną małoletnich. Nie utrzymuje też kontaktu z wychowawcą i szkołą. Powód ma z dziećmi kontakt telefoniczny z częstotliwością raz na 2 tygodnie. Zdarza się, że porozumiewa się z synem J. za pośrednictwem komunikatora M.. Małoletni pozwani pozostają w dobrych relacjach z dziadkami ojczystymi.

Matka małoletnich pozwanych pracuje w warsztacie terapii zajęciowej i otrzymuje wynagrodzenie w wysokości 1.987,40 zł netto. Na obydwójce dzieci otrzymuje świadczenie z programu 500+, z tym że na J. od miesiąca sierpnia 2019 r.

Powód płaci alimenty na dzieci zgodnie z ugodą z dnia 15 lutego 2016 r.

A. Ż. na swoje wyżywienie przeznacza 650 zł miesięcznie. Natomiast środki czystości i higieny oraz kosmetyki kosztują ją 80 zł miesięcznie. Na odzież wydatkuje 100 zł miesięcznie. Za fryzjera płaci 15 zł miesięcznie, a za leki 20 zł miesięcznie. Na telefon przeznacza 30 zł miesięcznie, zaś na utrzymanie samochodu 405 zł miesięcznie, przy czym na tą kwotę składają się: paliwo, naprawy i ubezpieczenie. Natomiast na wakacje potrzebuje kwoty 200 zł miesięcznie.

Dowód: zeznania A. Ż. (e-protokół (...):06:44 – 00:53:10, k.435-436v); potwierdzenia przelewów, rachunki (k.74-281); zaświadczenie o zatrudnieniu (k.73); paragony, bilety (k.428-434)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wskazanych powyżej dowodów z dokumentów i zeznań stron. Sąd nie kwestionował wiarygodności zeznań stron, albowiem znalazły one oparcie w przedłożonych dokumentach. Nie mniej oceniając możliwości zarobkowe powoda Sąd bazował przede wszystkim na przedłożonych wydrukach bankowych, potwierdzeniach przelewów dokonywanych przez pracodawcę powoda złożonych wraz z tłumaczeniami. W tym miejscu wskazać należy, że zasadniczo powód zeznając przed Sądem wytłumaczył, z czego wynikają rozbieżności w kwotach wskazanych w pismach pełnomocników stron, wyjaśnił, że dostaje wypłatę w dwóch transzach i wyjaśnił

szczegółowo poszczególne kwoty kwestionowane przez pełnomocnika pozwanej. Nie mniej powyższe nie prowadziło do wniosków jak wskazywał pełnomocnik powoda, co do drastycznego obniżenia sytuacji majątkowej powoda.

Sąd oddalił wniosek o przesłuchanie w charakterze świadka partnerki powoda, albowiem w ocenie Sądu wniosek ten był zbędny i prowadziłby jedynie do przedłużenia postępowania. Powód wyjaśnił w jakim zakresie partycypuje partnerka w kosztach utrzymania, przedłożył historię rachunków bankowych, w związku z powyższym wszystkie istotne w sprawie okoliczności zostały wykazane.

Sąd w oparciu o przepis art. 235² § 1 pkt 2 k.p.c. pominął dowód z akt sprawy o uregulowanie kontaktów z małoletnimi dziećmi, gdyż w ocenie Sądu dowód ten nie jest istotny dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Ponadto to faktem bezspornym w niniejszej sprawie było to, że powód realizuje kontakty z dziećmi w sposób sporadyczny i że na co dzień nie sprawuje opieki nad małoletnimi dziećmi.

Za nieprzydatne do rozstrzygnięcia niniejszej sprawy Sąd uznał wydruki załączone przez pełnomocnika powoda dotyczące ofert pracy w Polsce na k.451-463 akt. Nie można w oparciu o wysokość zarobków w Polsce i brak ofert pracy odpowiadających wykształceniu powoda wnosić, iż jego wyjazd za granicę jest przejawem czynienia przez niego starań o zwiększenie możliwości zarobkowych. Powód bowiem od dłuższego czasu żyje i pracuje poza granicami kraju i to realia płacowe w kraju, w którym mieszka winny być wymierne przy ustalaniu tego w jakim stopniu te możliwości wykorzystuje.

Sąd zważył, co następuje:

Powód M. Ż. (1) domagał się obniżenia alimentów na rzecz małoletnich dzieci J. i M. rodzeństwa Ż.. Błędnie jednak wnosił o zmianę orzeczenia z dnia 13 lutego 2015 r. Sądu Okręgowego w Koninie w sprawie I C 1169/14 w pkt 3, tj. w zakresie obowiązku alimentacyjnego, albowiem zostało już ono zmienione w sprawie tutejszego Sądu o sygn. akt III RC 278/15, gdzie w drodze ugody doszło do obniżenia alimentów na rzecz małoletnich do kwoty 1000 zł na syna i do kwoty 600 zł na rzecz córki. Wobec tego rozstrzygając niniejszą sprawę Sąd musiał ustalić czy od chwili zawarcia wspomnianej ugody doszło do zmiany stosunków, która uzasadniałaby kolejne obniżenie alimentów.

Stosownie do art. 138 k.r.o. w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przez pojęcie „stosunków” w tym wypadku należy rozumieć okoliczności istotne z punktu widzenia ustawowych przesłanek obowiązku alimentacyjnego i jego zakresu. Zmiana zatem „stosunków” tak pojmowanych, jest zmianą okoliczności, od których zależy istnienie i zakres obowiązku alimentacyjnego.

Jak wynika z art. 133 § 1 k.r.o. rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania.

Zwrócić też należy uwagę na przepis art. 135 § 1 i 2 k.r.o., zgodnie z którym zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Zgodnie z § 2 wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie, może polegać także w całości lub w części na osobistych staraniach o jego utrzymanie lub wychowanie. Nadto zgodnie z § 3, na zakres świadczeń alimentacyjnych nie wpływają: świadczenia z pomocy społecznej lub funduszu alimentacyjnego, o którym mowa w ustawie z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów (Dz. U. z 2016 r. poz. 169, 195 i 1579 oraz z 2017 r. poz. 60), podlegające zwrotowi przez zobowiązanego do alimentacji (pkt1); świadczenia, wydatki i inne środki finansowe związane z umieszczeniem dziecka w pieczy zastępczej, o których mowa w przepisach o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (pkt 2); świadczenie wychowawcze, o którym mowa w ustawie z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci (Dz. U. poz. 195 i 1579 oraz z 2017 r. poz. 60 i 245) (pkt 3); świadczenia rodzinne, o których mowa w ustawie z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1518 i 1579 oraz z 2017 r. poz. 60) (pkt4); rodzicielskie świadczenie uzupełniające,

o którym mowa w ustawie z dnia 31 stycznia 2019 r. o rodzicielskim świadczeniu uzupełniającym (Dz. U. poz. 303) (pkt5).

Z treści ww. przepisu wynika jednoznacznie, że przy ustaleniu wysokości świadczenia alimentacyjnego na rzecz małoletniego dziecka należy wziąć pod uwagę z jednej strony usprawiedliwione potrzeby uprawnionego, z drugiej strony możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego. Współzależność między tymi czynnikami wyraża się w tym, że usprawiedliwione potrzeby uprawnionego powinny być zaspakajane w takim zakresie, w jakim pozwalają na to możliwości majątkowe i zarobkowe zobowiązanego. Należy przez to rozumieć dochody rzeczywiście uzyskiwane, jak również zarobki i dochody, które każdy z małżonków może i powinien uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności i przestrzeganiu zasad prawidłowej gospodarki oraz stosownie do swoich sił umysłowych i fizycznych. Możliwości finansowych nie należy utożsamiać z faktycznie osiąganymi dochodami. Obejmują one także wysokość dochodów, które zobowiązany do alimentacji jest w stanie uzyskać przy uwzględnieniu wyuczonego zawodu, ilości i rodzaju posiadanego majątku. W normalnie funkcjonującej rodzinie działania obojga rodziców polegają na jednoczesnym wykonywaniu obowiązków zaspokojenia zarówno potrzeb konsumpcyjnych dziecka, jak i na osobistych staraniach o jego wychowanie. W przypadku kiedy dochodzi do faktycznej separacji małżonków dzieckiem zajmuje się tylko jedno z nich realizując w ten sposób w znacznym sposób obowiązek alimentacyjny.

Mając na uwadze powyższe wskazać wypada, że przez zmianę stosunków w rozumieniu art. 138 k.r.o. należy uznawać wszelkie zmiany w statusie ekonomicznym stron powodujące odmienność (zwiększenie lub zmniejszenie) zakresu usprawiedliwionych potrzeb uprawnionych ale i możliwości majątkowych zobowiązanego. Zmianę taką należy przy tym oceniać w warunkach konkretnego stanu faktycznego przy uwzględnieniu istnienia warunków i okoliczności istotnych, mających charakter trwały. Odnotować również należy, że przez zmianę stosunków, która uzasadnia obniżenie alimentów, poczytuje się istotne zmniejszenie się bądź ustanie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego, a także zmniejszenie się usprawiedliwionych potrzeb osób uprawnionych do alimentacji.

W myśl art. 136 k.r.o., jeżeli w ciągu ostatnich trzech lat przed sądowym dochodzeniem świadczeń alimentacyjnych osoba, która była już do tych świadczeń zobowiązana, bez ważnego powodu zrzekła się prawa majątkowego lub w inny sposób dopuściła do jego utraty albo jeżeli zrzekła się zatrudnienia lub zmieniła je na mniej zyskowne, nie uwzględnia się wynikłej stąd zmiany przy ustalaniu zakresu świadczeń alimentacyjnych.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że od poprzedniej sprawy III RC 278/15 tut. Sądu o obniżenie alimentów, w której zostały ustalone w drodze ugody dotychczasowe alimenty na rzecz małoletnich pozwanych minęło przeszło 3 lata. Wbrew twierdzeniom powoda, usprawiedliwione potrzeby małoletnich pozwanych nie uległy zmniejszeniu od chwili ostatniego ich ustalenia w drodze ugody, a wręcz przeciwnie zwiększyły się. Wynika to już z samego faktu dorastania małoletnich, jak również ze zmiany siły nabywczej pieniądza w związku z rosnącą inflacją, która to tendencja występuje od około 2 lat. Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, że miesięczne usprawiedliwione koszty utrzymania syna J. przekraczają kwotę 1.500 zł, a córki M. przekraczają kwotę 1.300 zł. Wskazane w toku niniejszego postępowania wydatki na utrzymanie małoletnich pozwanych są usprawiedliwione z uwagi na wiek, stan zdrowia oraz obowiązujące ceny towarów i usług.

Jak wynika z wyżej cytowanych przepisów wysokość świadczeń alimentacyjnych zależna jest również od możliwości zarobkowych zobowiązanego. Powód domagając się obniżenia alimentów winien wykazać, że nie jest w stanie ponieść ich w dotychczasowej wysokości bez uszczerbku dla własnego utrzymania. Powyższego w ocenie Sądu powód nie wykazał.

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, że powód M. Ż. (1) obecnie pracuje w firmie (...) na terytorium Belgii i otrzymuje wynagrodzenie na podobnym, a nawet wyższym poziomie niż wskazywał w pozwie w sprawie III RC 278/15. W 2018 roku powód osiągnął dochód w łącznej kwocie 18.693,66 Euro netto, tj. miesięcznie 1.557,80 euro netto. Podobnie z historii wpłat w 2019 roku, w szczególności z wpływu wypłaty za lipiec 2019 r. wynika, że pensja powoda utrzymuje się na podobnym poziomie co w 2018 roku, a nawet wzrosła do kwoty około 1800 euro netto. Podobnie koszty utrzymania powoda i jego partnerki nie są wyższe od poprzednio wskazywanych przez powoda.

Wobec tego należy stwierdzić, że możliwości zarobkowe powoda wbrew temu co twierdzi w pozwie, nie zmniejszyły się o połowę, od czasu ugody zawartej w sprawie III RC 278/15.

Ponadto w ocenie Sądu powód ma możliwości zarobkowe, aby otrzymywać wynagrodzenie na podobnym poziomie co dotychczas. Pamiętać bowiem trzeba, że powód od dłuższego już czasu pracuje za granicą, a więc posiada cenne na rynku pracy doświadczenie, żyje i mieszka od wielu lat poza granicami kraju. Nie można zapominać również, że powód wykonuje pracę w Belgii, a więc w jednym z państw członkowskich Unii Europejskiej, gdzie zarobki pozostają na wysokim poziomie (vide: Eurostat). Nie można też tracić z pola widzenia, że na powodzie ciąży obowiązek alimentacyjny w dalszym ciągu jedynie względem małoletnich pozwanych. Zważywszy więc na posiadane przez powoda doświadczenie zawodowe winien dążyć do zwiększania możliwości zarobkowych, mając świadomość że ciąży na nim obowiązek alimentacyjny względem małoletnich dzieci. Tymczasem powód w przeciągu przeszło 3 lat występuje po raz kolejny z pozwem o obniżenie alimentów, powołując w gruncie rzeczy tożsame argumenty z tymi podnoszonymi w sprawie III RC 278/15. Ponadto za utrzymaniem w dotychczasowej wysokości obowiązku alimentacyjnego powoda na rzecz małoletnich pozwanych przemawia fakt, że nie utrzymuje on z dziećmi regularnych kontaktów. Kontakty powoda z dziećmi sprowadzają się do okazjonalnych wizyt, gdy powód przyjeżdża do Polski odwiedzić rodzinę co 2-3 miesiące. Powód M. Ż. (1) nie uczestniczy też w kierowaniu procesem wychowawczym małoletnich pozwanych, który to obowiązek spoczywa w całości na ich matce. Wykazuje ona również osobiste starania o utrzymanie małoletnich, a poza tym sprawuje nad nimi bieżącą pieczę i troszczy się o ich byt. W związku z tym, że matka małoletnich pozwanych spełnia swój obowiązek alimentacyjny względem nich w większości w jego niefinansowym aspekcie, to powód winien obowiązek ten wypełniać w większym zakresie właśnie w aspekcie finansowym, skoro jego relacje z małoletnimi polegają jedynie na kilku spotkaniach w przeciągu roku.

W świetle zebranego w niniejszej sprawie materiału dowodowego brak było podstaw do obniżenia alimentów ustalonych na rzecz małoletnich J. i M. rodzeństwa Ż. w drodze ugody sądowej w sprawie III RC 278/15. Uwzględniając powyższe rozważania Sąd na podstawie przytoczonych powyżej przepisów prawa oddalił powództwo.

O kosztach zastępstwa procesowego Sąd orzekł w oparciu o § 4 ust. 1 pkt 9 i ust. 4 w zw. z § 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U.2015. 1800 z póź.zm.).

Na marginesie należy wskazać, iż Sąd zasądzając ww. koszty bazował na właściwie określonej wartości przedmiotu sporu, tj. w wysokości 6.000 zł (500 zł x 12 m-cy), a nie na tej wskazanej w pozwie w wysokości 10.800 zł, która jest błędna. Nie uszło bowiem uwadze Sądu, że powód wskazując kwotę 10.800 zł jako wartość przedmiotu sporu pominął fakt wcześniejszego obniżenia alimentów na małoletnich dzieci, które nastąpiło w ugodzie zawartej przed Sądem Rejonowym w Kole w dniu 15 lutego 2016 r. w sprawie III RC 278/15 do kwoty 1600 zł, a powód w toku niniejszego postępowania domagał się obniżenia alimentów do łącznej kwoty 1100 zł.

Sędzia Agnieszka Skiera-Bilska